

Thuis in het Verpleeghuis
Waardigheid en trots op elke locatie

Enny Hoenselaar (Sint Anna): ‘Echt regie laten nemen vraagt tijd en moed’

Enny Hoenselaar is bestuurder van Sint Anna in Boxmeer. Sint Anna wil met behoud van de eigen identiteit de organisatiestructuur zodanig herinrichten dat kosten duurzaam teruggebracht worden. De bedoeling is om te komen tot zelfregulerende gemeenschappen waarbinnen geleefd en gewerkt wordt en bewoners, medewerkers, vrijwilligers en mantelzorgers zoveel mogelijk zelf bepalen, zonder last van kaders, regels en organisaties. Enny blogt over deze kanteling.

‘In mijn eerdere blog vertelde ik dat Sint Anna in januari 2016 als organisatie is gekanteld en gestart is met zelfregulerende gemeenschappen. En je leest het goed, geen zelfsturende teams, maar zelfregulerende gemeenschappen: zorgvragers en zorgverleners die het echt samen doen. Dit, omdat ik als bestuurder de visie heb dat zorg teruggebracht moet worden naar de relatie tussen de zorgvrager en/of zijn mantelzorger en de professional en/of vrijwilliger.

In deze blog vertel ik waar wij na 5 maanden staan. Geen succesverhaal, maar een eerlijk verhaal over ons ‘ondertussenjaar’ (een jaar tussen ist en soll) en de worsteling om de organisatie blijvend te laten kantelen. En wat merken onze bewoners en mantelzorgers, voelen zij zich meer dan eerder het hart van onze organisatie? Voelen zij meer waardigheid, regie & kracht?

Basis op orde

In een organisatie als de onze – van oorsprong een kloosterverzorgingshuis en daardoor vanuit de wortels meer dan 130 jaar hiërarchisch gestuurd – mag je niet verwachten dat binnen 5 maanden iedereen ‘om’ is. Zeker niet, wanneer veel medewerkers de afgelopen jaren heel taakgericht zijn gaan werken door toenemende zorgzwaarte en ziekteverzuim. Dat teams voldoende formatie hebben was onze eerste grote zorg. Zonder voldoende handen immers geen goede zorg. Zorgvragers willen vaste gezichten zien en medewerkers die hen kennen. Dit is de afgelopen maanden grotendeels gelukt en dit wordt als positief ervaren. Onlangs zei een bewoner tegen mij: “Ik zie nu wel erg vaak dezelfde gezichten, een keer iemand nieuws is ook wel leuk!”.

Kleine stapjes...

Onze kanteling gaat met kleine stapjes en zeker niet vanzelf. Wanneer je altijd als organisatie gezorgd hebt voor en je wilt naar zorgen dat, moet je wel goed weten wat ‘dat’ is.

Zorgvragers en mantelzorgers zijn gewend om te vertrouwen op ‘zorgexperts’ en moeten weer leren te vertrouwen op hun eigen gezonde verstand. Een mooi voorbeeld. Onlangs is de echtgenoot van een lid van onze cliëntenraad gestorven. Hij was architect en een echt buitenmens. In de laatste fase, de man was stervende en lag op bed, wilde de familie nog één keer met hem naar buiten.

De zorgprofessionals twijfelden: wat als er buiten iets misging? Maar wat is misgaan in zo’n geval? Dat een buitenmens tussen zijn familie in de zon buiten rustig inslaapt? Wij zijn in dit soort casussen ver afgeraakt van de bedoeling en te veel bezig met onszelf indekken en vermeende risico’s aan het voorkomen. Binnen Sint Anna wil ik dat we in kleine stapjes opschuiven van zorgen voor naar leven met.

Moed

Het besef dat eigen regie van mensen – zowel zorgvragers als zorgverleners – de maatschappij doet kantelen, is groeiende. Echter, écht regie laten nemen vraagt tijd en moed. Alsook regels en afspraken loslaten.

Eind 2016 vertel ik graag hoe ons tussenjaar is verlopen en hoe wij in 2017 verder gaan met onze mooie, maar zeker ook, hobbelige reis!’

Meer weten

- Bekijk de [deelnemerspagina met het verbeterplan en de aanpak van Sint Anna](https://www.waardigheidentrots.nl/praktijk/enny-hoenselaar-sint-anna-echt-regie-laten-nemen-vraagt-tijd-en-moed/)

- Lees de eerdere blog van bestuurder Enny Hoenselaar: [We gaan zelfreguleren'](#)
 - Op 4 juli verzorgt Sint Anna een workshop tijdens ons congres 'Een jaar later: ruimte voor verpleeghuizen'. [Bekijk de bijdrage en schrijf u in!](#)
-

tags:

[Sint Anna](#) (10), [Zelfsturing](#) (30)